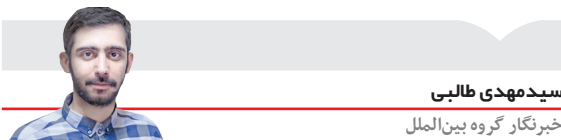

فرهیختگان کمتر از یک‌سال پیش جو‌بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، در نشست سران کشورهای عضو شورای همکاری‌های اقتصادی خلیج فارس، به همراه رهبران کشورهای عرب خواستار «توقف دخالت ایران در کشورهای منطقه» شد و گفت که «آمریکا به نفع روسیه، چین و ایران منطقه را ترک نخواهد کرد.» اما این دقیقاً همان چیزی است که اتفاق افتاده است. علی‌رغم مخالفت‌های ایالات متحده، در سال گذشته متحدان منطقه‌ای واشنگتن هم روابط خود را با پکن و تهران بهبود بخشیده‌اند و روابط مستحکمی را با مسکو حفظ کرده‌اند. برای آمریکا بیش از ایران، در حال حاضر نفوذ فرابنده چین در منطقه نفت‌خیز خلیج فارس دیوانه‌کننده است. بر همین اساس نیز در کمتر از یک‌ماه آنتونی بلینکن؛ وزیر امور خارجه آمریکا به‌عنوان دومین مقام آمریکایی راهی ریاض شد تا بلکه آب رفته را به جو بازگرداند و از کاهش نفوذ واشنگتن در منطقه جلوگیری کند. اما مساله به این سادگی‌ها نیست؛ چرا که دو طرف حداقل بر سر «قیمت‌نفت»، «مسائل «حقوق بشری» و «روابط ریاض با تهران و دمشق» اختلاف نظر جدی دارند. شاید به همین دلیل بود که رسانه‌های سعودی این سفر و دیدارهای بلینکن با ولیعهد عربستان و وزرای خارجه شورای همکاری خلیج فارس را چندان جدی نگرفتند و به جای بلینکن، خبر حضور کریم‌بن‌مناستراه فرانسوی فوتبال برای پیوستن به باشگاه الاتحاد را در صفحه اصلی خود جای دادند. بایدن که پیش از پیروزی در انتخابات، وعده داده بود در صورت پیروزی در انتخابات، در روابط با عربستان سعودی «تجدیدنظر» خواهد کرد و پیش از نخستین سفرش به ریاض، از تاکیدش بر مساله «حقوق بشر» گفته بود، اکنون نه‌تنها در مساله حقوق بشر به توفیقی دست نیافته که با چالش‌ی بزرگ‌تر از جانب ریاض در حوزه قیمت نفت مواجه است. آمریکا با هدف افزایش فشار اقتصادی بر روسیه، از متحدان منطقه‌ای اش خواسته بود تولید نفت‌شان را افزایش دهند اما این درخواست بدون پاسخ ماند تا بایدن ناچار شود به کشورهای منطقه در مورد آنچه او کمک‌به روسیه برای دور زدن تحریم‌های خوانده‌شمار دهد و از آنها بخواهد تا یک طرف‌الانتخاب کنند و الا با خشم ایالات متحده و کشورهای G۷ مواجه خواهند شد.

به جز این مخالفت، سال گذشته، در پاسخ به تهدیدهای بایدن، ریاض در استقبالی با شکوه، میزبان شی چین پینگ رئیس‌جمهور چین شد و علاوه بر گفت‌وگوهای دوجانبه، نشست چین با شورای همکاری خلیج فارس و چین با کشورهای عربی را میزبانی کرد. عربستان سعودی درست زمانی که غرب در حال تشدید تحریم‌ها علیه تهران بود، روابط خود را با ایران با میانجیگری چین عادی کرد و پس از آن نیز روابطش با سوریه را ترمیم کرد. «مروان بشارة» تحلیلگر ارشد سیاسی الجزیره، این نگاه را منحصر به ریاض نمی‌داند. او می‌نویسد: «این یک پدیده منطقه‌ای است. امارات متحده عربی، یکی دیگر از متحدان ایالات متحده نیز روابط نزدیک‌تری با چین را تجربه کرده و روابط راهبردی خود را با فرانسه بهبود بخشیده و روی تعامل با ایران، روسیه و هند کار کرده است.» امارات حتی اخیرا

گزارش

سیدمهدی طالبی خبرنگار گروه بین‌الملل

روسیه قرار است تا یک‌ماه دیگر در بلاروس تسلیحات هسته‌ای مستقر کند. کاخ کرملین روز جمعه ۹ ژوئن (۱۹ خرداد) در بیانیه‌ای درباره دیدار روس‌ای روسیه با همتای بلاروسی خود، این خبر را به نقل از ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه اعلام کرد. تسلیحات هسته‌ای روسیه پس از آماده‌سازی محل ذخیرسازی آنها در بلاروس، هفتم یا هشتم ژوئیه (۱۶ یا ۱۷ تیر) در این کشور مستقر خواهند شد. تسلیحات هسته‌ای مستقرشده در خاک بلاروس، تاکتیکی بوده و با انواع قدرتمند سلاح‌های هسته‌ای استراتژیک متفاوت است. وزرای دفاع در روز ۲۵ می (۴ خرداد) سند استقرار این تسلیحات را به امضا رسانده بودند اما زمان استقرار آنها نزدیک تخمین زده نمی‌شد. پیش از آن، رئیس‌جمهور روسیه در ۲۵ مارس (۵ فروردین) خبر توافقات اولیه را اعلام کرده بود. پیش‌تر این گونه‌نقلی می‌شد که به دنبال گرفتن روسیه در خاک اوکراین، این کشور به سمت استفاده از تسلیحات هسته‌ای علیه برخی از تاسیسات نظامی و زیرساخت‌های کی‌یف خواهد رفت تا بتواند دولت آن را به تسلیم وادار کند. با این حال به نظر می‌رسد اقدام فوری روسیه در تسریع استقرار تسلیحات هسته‌ای راهبردی در خاک بلاروس، بیش از جنگ اوکراین، مربوط به در خطر قراردآشتن همان کشور محل استقرار باشد. با توجه به حمله روسیه به اوکراین که متحد غیررسمی غرب محسوب شده و به دلیل عدم عضویت در ناتو زیر ضربات مسکو قرار دارد، احتمال می‌رود در اقدامی مشابه و تلافی‌جویانه، ناتو نیز به سمت وارد آوردن ضربه به بلاروس حرکت کند.

بلاروس، اوکراین نمی‌شود

استقرار تسلیحات هسته‌ای در بلاروس بیشتر از هر مساله‌ای، ناشی از درخطر بودن این کشور است. غرب با کودتای سال ۲۰۱۴ اوکراین را فتح کرد و مسکو نیز به دلیل اهمیتی که خاک این کشور برای دفاع از سرزمین روسیه در برابر ناتو داشت، در سال

گواهی موقت دوره کاردانی پیوسته رشته مری به‌شدت مدارس اینچانب آرزو شاه‌حسینی خالق آید فرزند رضا به شماره ملی ۰۴۳۰۱۰۴۳۰۴۳ صادره از کرمان مقفود گردیده و فاقد اعتبار می‌باشد.

مدرک فارغ‌التحصیلی محمدحسین پارساکیا فرزند محمود به شناسنامه ۱۸۲۷۵۸۰۱۸۲۷۵۸ صادره از شوشتر در مقطع کارشناسی رشته تحصیلی حسابداری صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۲/۹۶۲۲۰۵ مورخ ۱۳۹۶/۰۶/۱۲ مقفود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضای می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگشهر) خیابان کارگر جنوبی کدپستی۶۸۸۷۵-۶۸۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

مدرک فارغ‌التحصیلی اینچانب امیر خاتمساز اصفهانی فرزند علی‌اکبر به شماره شناسنامه ۲۳۵ و دارای کدملی ۰۰۶۶۲۷۹۹۳۳ صادره از تهران در مقطع کارشناسی رشته مهندسی نساجی شیمی نساجی و علوم الیاف صادره از واحد دانشگاهی اراک- به ثبت شماره سازمان مرکزی ۰۹۳۴۰۰۳۲۱۰۰۴۳۳ به تاریخ ۱۳۸۶/۱۲/۰۸ صادر گردیده است فاقد اعتبار می‌باشد. لذا از یابنده تقاضای می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک- به نشانی ذیل ارسال نماید.

از حضور در ائتلاف دریایی به رهبری ایالات متحده آمریکا نیز صرف‌نظر کرد تا پالس‌های جدی‌تری از منطقه به واشنگتن ارسال شود. تحلیلگر الجزیره برای نشان دادن میل منطقه به تعامل جهانی به جای تعامل یک‌سویه با آمریکا، به آمار و ارقام قابل توجهی اشاره کرده است: «منطقه به‌عنوان یک کل تعامل جهانی خود را متنوع کرده است. این در روابط تجاری آن کاملا مشهود است. بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۱، تجارت بین خاورمیانه و چین از ۱۵٫۲ میلیارد دلار به ۲۸٫۴ میلیارد دلار افزایش یافته است. در همین دوره، تجارت با ایالات متحده از ۶۳٫۴ میلیارد دلار به ۹۸٫۴ میلیارد دلار افزایش یافته است.» شی کشور خاورمیانه، ازجمله عربستان سعودی، امارات و مصر اخیرا درخواست کرده‌اند به گروه بریکس به‌رهبری چین بپیوندند که شامل روسیه، هند، برزیل و آفریقای جنوبی نیز می‌شود. این‌علی‌رغم اعمال تحریم‌های روزافزون غرب علیه روسیه است.

دردسری به نام آمریکا

در دولت دونالد ترامپ آمریکا از طرح‌هایی رونمایی کرد که دال مرکزی آن خروج از منطقه بود. برای منطقه‌ای که ده‌هاها به حضور آمریکا عادت کرده بود و امنیت خود را به این حضور گره زده بود، این نگرانی وجود داشت که با خروج آمریکا، هرج مورج بر منطقه مستولی شود اما علی‌رغم نگرانی‌های اولیه، تجربه یک‌سال اخیر بسیاری را در خاورمیانه به این نتیجه رسانده است که مداخله‌گرایی غرب عامل بی‌ثبات‌کننده

جهان‌شهر

کاهش نقش آمریکا در تحولات منطقه، غرب آسیا را به سوی تفاهم بیشتر و تقویت ثبات و امنیت برد

لحظه خدا حافظی

ایران، شبکه‌سازی پایگاهی، طعمه گذاری، آتش‌باری معرکه، عملیات پهلپادی، تلاش نافرجام برای تشکیل ناتوی عربی و دست‌یافتن به سیاست تجزیه و تسخیر، نه‌تنهاناشانگر قصد خروج نیست بلکه حاکی از تلاش جهت حضور بلند مدت است.^۱

با این‌وجود اما توان آمریکا به اندازه‌ای نیست که بتواند چنین اهدافی را پیگیری کند. آمریکا در کنار کم‌توانی، از لحاظ روانی نیز نسبت به اقدام تردید دارد. واشنگتن در آغاز قرن بیست‌ویکم در غرب آسیا به لحاظ نظامی کولاک کرد اما نتیجه برای همگان رقت‌بار بود. به دلیل این تجربه ناکام آنها حتی در مواقعی که توان‌شان با هدفی که منطقه دارند، منطبق می‌شود نیز نسبت به کارست آن تردید دارند؛ مساله‌ای که حکایت از عمق شکاف میان اهداف و توان آمریکا دارد.

به عبارتی اگر مسائل منطقه را در سطح کلان، به‌امور غیرقابل انطباق و قابل انطباق با توان واشنگتن تقسیم کنیم، آنها در هردو مورد به دلیل پریشانی دستگاه فکری‌شان، ناکام می‌مانند. هراس این کشور در پاسخ‌خ به حملاتی که علیه مواضعش در سوره صورت می‌گیرد، مصداقی از این پریشانی است. گفته می‌شود در دوره بایدن بیش از ۸۰بار به پایگاه‌های آمریکا در سوریه حمله‌شده که ۶ کشته‌بر دستان واشنگتن گذاشته است اما با این حال کاخ سفید علی‌رغم تجهیزات گسترده‌ای که در اطراف مرزهای این کشور به‌ویژه در اردن در اختیار دارد، قادر به استفاده موثر از آنها برای ایجاد بازدارندگی جهت حفظ

در منطقه است. اگرچه آمریکا ممکن است به نتیجه‌ای متفاوت امیدوار باشد، اما نمی‌توان انکار کرد که غرب آسیا در این‌مدت از خشونت کمتری برخوردار بوده است. بنابراین تصادفی نیست که بیشتر کشورهای غرب آسیا متفقا باور دارند که فاصله گرفتن منطقه از آمریکا و جدایی آمریکا از منطقه، به همان اندازه که اجتناب‌ناپذیر است، مطلوب است. اکنون شاید بزرگ‌ترین مانع برای احیای قدرت آمریکا در منطقه، متحدان سابق این کشور باشند که سالانه میلیاردها دلار برای امنیت به آمریکا هبه می‌کردند و روی خوش هم نمی‌دیدند. در نظرسنجی‌ای که در سال ۲۰۲۲ توسط مرکز تحقیقات و مطالعات سیاسی عربی مستقر در دوحه در ۱۴ کشور عربی انجام‌شد، ۷۸ درصد از پاسخ‌دهندگان معتقد بودند که بزرگ‌ترین منبع تهدید و بی‌ثباتی در منطقه، ایالات متحده است. در مقابل، تنها ۵۷ درصد ایران و روسیه را منبع بی‌ثباتی می‌خواندند.

غرب از دستور کارها جامانده

اهداف آمریکا در غرب آسیا تغییر محسوسی پیدا نکرده است، اما راهبرد جنگ پیاده‌نظام و دخالت مستقیم به دلیل فرسایشی بودن، هزینه‌زید و فرجام‌نامشخص، به سمت راهبرد هواپرد و عملیات نقطه‌ای، مداخله غیرمستقیم و درگیر ساختن بازیگران منطقه‌ای سوق پیدا کرده است. اهداف آمریکا ازجمله امنیت اسرائیل، کنترل قیمت و کریدورهای انرژی، سد نفوذ چین و روسیه، تجارت جنگ و تسلیحات و سد نفوذ

چرا تسلیحات هسته‌ای روسیه در بلاروس مستقر می‌شوند؟

حفظ سنگ مینسک

آسانی باشد زیرا میان این کشور و روسیه تا مدت‌ها پیمان نظامی قابل اتکایی وجود ندارد تا ضربه به مینسک به رویایی مستقیم غرب و روس‌ها منجر گردد. با این حال روسیه و بلاروس تلاش کرده‌اند در اقدامی به لحاظ حقوقی و ساختاری غیرمستحکم اعلام کنند متحد شده‌اند. این گام‌ها اما در حوزه هسته‌ای به دلیل استقرار تسلیحات، قاطع به حساب می‌آیند.

روسیه به این دلیل تسلیحات هسته‌ای خود را در بلاروس مستقر ساخته است که به لحاظ نظری این کشور در صورت مواجه با خطر حمله از طریق لهستان یا اوکراین، قادر باشد با تسلیحات تاکتیکی، عقبه نظامی موجود در این کشورها مانند پادگان‌ها یا فرودگاه‌ها را هدف قرار دهد. سلاح‌های هسته‌ای تاکتیکی برخلاف تسلیحات هسته‌ای راهبردی برای هدف قرار دادن مراکز جمعیتی و مدنی به کار نمی‌روند بلکه با محدود شدن قدرت انفجاری‌شان برای نابودی کامل یک هدف عمده نظامی مانند پادگان‌ها به کار می‌روند.

از نگاه ناتو حمله به بلاروس می‌تواند ضربه‌ای پراکنده‌کننده به توان روسیه باشد. اگر ناتو از سمت غرب یا جنوب به بلاروس حمله کند، تا توجه به توان نظامی محدود این کشور، مسکو چاره‌ای جز اعزام بخشی از ارتش خود برای دفاع از آن نخواهد داشت. این مساله به معنای گaste شدن از فشار نظامی روس‌ها به اوکراین و افزایش احتمال موفقیت آنها در جریان حمله آغازشده بهاری‌شان خواهد بود. مسکو در صورت جنگ در بلاروس همچنین مجبور به هزینه مالی بیشتر برای حفظ دولت مینسک و پذیرایی از پناهندگان بلاروسی خواهد بود.

مسکو با خواندن دست ناتو دراین خصوص، تقریبا منطبق یا حمله بهاری اوکراین که اخیرا آغاز شده، خبر شروع استقرار تسلیحات تاکتیکی خود در بلاروس را اعلام کرد.

و حفاظت از نیروهایش در شسرق فرات نیست. آتش‌بس اخیر بین رژیم صهیونیستی و جهاد اسلامی، تنش‌زدایی بین ایران و عربستان سعودی، تنش‌زدایی در یمن، عضویت سوریه در اتحادیه عرب، پیوستن کشورهای عربی به ائتلاف دریایی یا ایران و خروج امارات از ائتلاف به رهبری آمریکا همگی با حداقل دخالت غرب انجام شده است. آنچه درمورد این تحولات اخیر قابل توجه است غیبت تقریبا کامل غرب است. درحالی‌که مداخله غرب در خاورمیانه در طول سال‌ها نوسان داشته است، ایالات متحده و متحدان اروپایی آن از زمان پایان جنگ سرد اکثریت عظیمی از پیشرفت‌های دیپلماتیک در منطقه ازجمله صلح بین رژیم صهیونیستی و اردن، عادی‌سازی روابط رژیم با کشورهای خلیج فارس و توافق هسته‌ای با ایران را مدیریت کرده‌اند.

تغییر آرایش دفاعی به تهاجمی

پس از اقدام آمریکا در به شهادت رساندن سردار سلیمانی، به‌عنوان نخستین حرکت انتقام‌جویانه، ایران پایگاه نظامیان آمریکایی در عین‌الاسد عراق را موشک‌باران کرد و در ادامه گروه‌های مقاومت عراقی نیز دست‌به‌حمله علیه استقرار نظامی این کشور زدند. درپی به‌کارگیری موشک‌های بالستیک تاکتیکی توسط ایران، آمریکا به‌دلیل در معرض خطر قرار داشتن نظامیانش در حاشیه خلیج فارس، بخشی از آنها را تخلیه و در اردن مستقر کرد. برای این منظور با اختصاص بودجه فوری ۱۴۳ میلیون دلاری پایگاه موفق السلطی اردن را تجهیز کرد. نظامیان آمریکایی در زمان استقرار در پایگاه العدید قطر تنها ۲۸۰ کیلومتر با خاک ایران فاصله داشتند، اما با استقرار در اردن، این فاصله به بیش از ۱۰۰۰ کیلومتر می‌رسد که افزایشی چهاربرابری را نشان می‌دهد. آمریکا همچنین تعداد نیروهایش در منطقه را از ۷۰ هزار نفر در روز ترور سردار سلیمانی تا اوت ۲۰۲۱ به ۲۵ هزار نفر کاهش داد که کاهش محدودیک سوم است. استقرار و تجمیع بخشی از توان رزم زمینی آمریکا در اردن از اولویت‌های امنیتی این کشور در منطقه نیز ناشی می‌شود. درحالی‌که کشورهای عربی به‌زعم خود برای دفاع در برابر ایران، خواستار حضور آمریکا بودند که با خروج و کاهش نیروهای این کشور مواجه‌شده‌اند و واشنگتن برای کاستن از اضطراب رژیم صهیونیستی، نیروهایش را در اردن مستقر کرده، اقدامی که میزان نفیات امنیت رژیم صهیونیستی و اعراب را در نگاه آمریکا آشکار می‌سازد. این رخدادها، نگاه پایتخت‌های عربی به آمریکا را دستخوش تغییرات جدی‌ای کرده و آنها را به چین و روسیه نزدیک‌تر کرد.

پی‌نوشت

۱- فتحی، محمدجواد، رحیمی عبوضی، محمد و پیرانی، شهره. (۱۴۰۱). «چشم‌انداز خروج آمریکا از غرب آسیا در پرتوی سیاست راهبردی منطقه‌ای، فصل‌نامه بین‌المللی ژئوپلتیک، دوره ۱۸، شماره ۶۶، صص ۱۷۵-۱۷۴

روس‌ها برای ناتو مشخص ساخته‌اند در دفاع از بلاروس زحماتی را که غرب توقع دارد متحمل نشده و با تسلیحات هسته‌ای تاکتیکی مستقر شده در خاک این کشور خط مقدم ناتو را در هم خواهند کوبید و وقت خود را با اعزام سربازان بیشتر تلف نخواهند کرد.

جمهوری‌های پیرامونی در خطر

پس از امضای سند استقرار تسلیحات هسته‌ای روسیه در خاک بلاروس توسط وزیر دفاع این کشور و روسیه در تاریخ ۲۵ می (۴ خرداد)، لوکاشنکو در مصاحبه‌ای با شبکه یک روسیه در روز ۲۸ می (۷ خرداد) با خطاب قرار دادن جمهوری‌های استقلال یافته از شوروی و البته خطاب قرار دادن خاص قزاقستان، از آنها خواست تا با پیوستن به اتحادیه روسیه و بلاروس، سلاح هسته‌ای در خاک آنها مستقر شده و از چتر هسته‌ای بهره‌مند گردند.

قاسم جوماتر توکایف، رئیس‌جمهور قزاقستان اما این پیشنهاد را شوخی خوانده و رد کرد. او همچنین بر این نکته تأکید داشت که کشورش نیازی به سلاح هسته‌ای ندارد. قزاقستان به دلیل نزدیکی به سرزمین‌های داخلی روسیه و مرزهای گسترده با این کشور، نقشی بزرگ در حفظ امنیت مسکو دارد اما اهمیت آن به پای اوکراین و بلاروس نمی‌رسد زیرا غرب نیز آزادی عمل چندانی در این کشور ندارد. قزاقستان خود نیز در ژانویه ۲۰۲۲ در معرض خطر قرار داشت زیرا به بهانه گرانی سوخت، این کشور هدف توطئه آمریکا قرار گرفته و تعدادی از ساختمان‌های دولتی آن سقوط کردند. به دنبال این ناآرامی‌ها بود که نیروهای سازمان امنیت جمعی، متشکل از کشورهای ارمنستان، بلاروس، قزاقستان، قرقیزستان، روسیه و تاجیکستان، به فرماندهی آندرتی سردیوکوف، فرمانده وقت نیروهای هواپرد فدراسیون روسیه، برای سرکوب شورشیان به قزاقستان اعزام شدند.

روسیه برای جلوگیری از سقوط خشونت‌بار کشورهای پیرامونی خود به دست ناتو از طریق ناآرامی داخلی یا حمله مستقیم و همچنین ممانعت از فریب توسط غرب به بهانه همکاری‌های نظامی، در پی ایجاد مزیت‌های نظامی و امنیتی برای آنهاست. حالا بلاروس به صورت فوری پذیرای این مزیت‌های نظامی و امنیتی شده است.

کشاورزی صادره از واحد دانشگاهی تهران با شماره ۱۲۹۰۱۳۳۰۶۲۴۱ مقفود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضای می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات به نشانی تهران – انتهای بزرگراه شهید سناری – میدان دانشگاه – بلوار شهدای حصارک – دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کد پستی ۱۴۷۷۸۹۳۸۵۵ و صندوق پستی ۱۴۵۱۵/۷۷۵ ارسال نماید.

سند مالکیت خودرو سواری سیستم تزپ پیو ۴۰۵ JX-XUV به رنگ نقره‌ای متالیک مدل ۱۳۹۲ به شماره انتظامی ایران ۳۷۴/۹۴ ۵۱ شماره موتور ۲۰۲۴۶۰۲۱۴۴ شماره شاسی ۱۲۴۸۹۲۴۰۵ و به شماره شاسی ۰۱CA۲BE۰۳۵۰۸ شماره پلاک ۱۴-۹۸۸-۸۱ به نام منصور قلی‌پور مقفود گردیده و ام درجه اعتبار ساقط می‌باشد. ۲۴۵۰۲۱۱۶۱۷ مقفود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو سواری سیستم سمند تیپ SOREN-EFV-TC رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۷ به شماره انتظامی ایران ۹۶۱/۹۴ ۲۴ ل شماره موتور H۰۰۰۸۸۳۱ ۱۵۳ شماره شاسی ۰۱J۴۳۳۱۰۵ NAACY۱۷E به نام آقای عارف محمدی به کد ملی ۳۴۵۹۹۷۶۴۵ مقفود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

۰۴۹۱۵۱۳۱۹۴ صادره از شهرری در مقطع کارشناسی ناپیوسته رشته حسابداری صادره از واحد دانشگاهی باقی با شماره ۰۲۰۶۷۲۳۳۰۰۲۱۳۹۸۹ مقفود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد. از یابنده تقاضای می‌شود اصل مدرک را به صندوق پستی ۸۹۷۵۱۴۱۳۸۳ دانشگاه آزاد اسلامی واحد باقی ارسال نماید.

نشانی: یزد-باقر-میدان دانشجو- بلوار سنگ آهن- دانشگاه آزاد اسلامی واحد باقر

برگ سبز خودرو سواری پژو ۴۰۵ مدل ۸۹ به رنگ نقره‌ای متالیک به شماره موتور ۰۴۱۵۹۲۴۰۵ و به شماره شاسی ۰۱CA۲BE۰۳۵۰۸ NAAM و به شماره پلاک ۱۴-۹۸۸-۸۱ به نام منصور قلی‌پور مقفود گردیده و ام درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

برگ سبز خودرو پراید ۱۳۱ مدل ۹۵ به رنگ سفید روغنی به شماره موتور M۱۲/۵۶۳۰۶۲ و به شماره شاسی ۰۱G۱۱۲۶۹۹۵ NAS ۴۰۵ و به شماره پلاک ۱۴-۴۹۵-۱۹ به نام میلاد فرمندش مقفود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

مدرک فارغ‌التحصیلی اینچانب منانت محمدی اصل فرزند حسین به شماره شناسنامه ۹۸ صادره از ماکو در مقطع کارشناسی رشته صنایع غذایی مهندسی